

عنوان مقاله:

نقش ادبیات فارسی در تربیت اخلاق و ارزش های انسانی در دانش آموزان

محل انتشار:

ماهنامه پایا شهر، دوره 6، شماره 60 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

عصمت منصورزاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان

زهرا بریمانی ورنیدی - دانش آموخته کارشناسی ارشد تکنولوژی آموزشی دانشگاه آزاد ساری

مریم رضوانیان - دانش آموخته کارشناسی ارشد مشاوره دانشگاه آزاد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی دیدگاه های گوناگونی درباره نقش ادبیات در تربیت اخلاقی می پردازد. اینها از ملاحظات کلی به موضوعات خاص تری که تا به امروز مورد مناقشه باقی مانده است، مانند تمایز بین اخلاق فردی و اجتماعی، ادامه می یابد. برخی دیگر هرگونه ادبیات را در دوران پسامستشرقانه مورد سوء ظن قرار می دهند، مانند نسبیت فرهنگی اخلاق، تمایز بین ابعاد زیبایی شناختی و اخلاقی آثار ادبی، و بین آگاهی و رفتار اخلاقی. این بحث از طریق ملاحظات مربوط به جایگاه ادبیات در آموزش اخلاقی از گذشته ها تا امروز نشان داده شده است. بحث از معضلاتی که امروزه سیاست گذاران و مربیان با آن مواجه هستند، بر سه معضل متمرکز است که اغلب امکان توجیه قدرت تربیت اخلاقی ادبیات را زیر سوال می برد: نسبی گرایی فرهنگی در ادبیات و ایدئولوژی (و پیامدهای آن برای قانون)، تمایز بین قدرت زیبایی شناختی و اخلاقی ادبیات و در نهایت، تردیدها در مورد قابلیت انتقال آگاهی اخلاقی حاصل از ادبیات به رفتار اخلاقی واقعی.

کلمات کلیدی:

تربیت اخلاقی، ادبیات، قانون.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2052990>

